

El Pare Coll i el do de l'Esperit Sant en la seva vida

La festa del Pare Coll que celebrem cada any el dia 19 de maig, s'escau, moltes vegades pels voltants de la Pentecosta, una coincidència molt especial que ens ha portat a sondejar, com vivia el nostre pare Coll el do de l'Esperit Sant, com es va deixar modelar per ell i com ho predicava.

Emmanllevant aportacions fonamentades de fray Vito Tomás Gómez O.P podem afirmar com a síntesi:

Sant Francesc Coll, com el pare sant Domènec, era un fervent devot de l'Esperit Sant. Començava la pregària, tan central en la seva vida, invocant-lo de manera perseverant. El mateix cal dir de les missions populars que emprenia. En començar-les cantava i animava el poble a cantar amb ell el tradicional himne Veni, Creator Spiritus, «Veni, Esperit creador».

Estava convençut que l'Esperit renova constantment en l'Església els prodigis de la Pentecosta. Proclamava que és creador d'autèntica concòrdia, i particularment en uns temps com els seus, de divisió i guerres entre germans. Mantenia la ferma convicció que l'Esperit harmonitza el cor de tots per a viure en pau, per a confessar el nom de Déu i proclamar-lo amb els llavis i amb la vida. En aquest sentit, el seu magisteri és veritablement Iluminós.

Escrivia a les germanes de la Congregació de l'Anunciata, acabada de fundar, que per a adquirir la perfecció cristiana havien de prestar una atenció exquisida a l'Esperit Sant. Així avançarien segures pels camins de la unió en l'amor, en la caritat, tant amb Déu com amb el proïsme.

Hi afegia que l'Esperit de Déu impulsa cap a la meta de l'amor ple i la confiança ferma en l'assistència contínua del Senyor. Ofici invariable de l'Esperit Sant, al seu entendre, és unir-nos cada vegada més íntimament amb Déu, encendre en el nostre cor el seu diví amor, i inspirar en el més íntim de la persona una confiança, sempre en augment, en la seva bondat i misericòrdia infinites.

L'Esperit Sant, insistia el pare Coll, dissipa els temors i conforma en l'amor infinit, permanent, incansable, en l'amor etern de Déu, Pare nostre. El simple record que Déu és Pare fa viure el que és difícil com a realment fàcil. Això és ben veritat, encara que no s'experimenti d'una manera sensible, perquè les coses espirituals, ordinàriament, no s'experimenten amb la sensibilitat, encara que sí a través de la fe.

L'Esperit proporciona diligència i fervor en la pregària, impulsa i sosté en el compliment del deure, en la renovació de la familiaritat amb Déu. Fa partícips dels seus dons de serenitat, tranquil·litat, veritable pau, com a fruit d'una sincera humilitat que no ens distancia mai de Déu, sinó que ens acosta a ell, que és infinitament poderós per a exalçar fins al més alt i elevat els humils de cor, en virtut de la gràcia transformadora.

Aquesta teologia sobre l'Esperit Sant, l'adquirí, com sempre, en la contemplació de la Paraula i era fruit de la seva fe, absolutament ferma, segura, ancorada en la «Roca

incommovible», que és el Senyor. Alguns contemporanis, en considerar la seva vida i activitat, proclamaven que s'advertia en ell «un home ric de fe i de confiança en el bon Déu»

[Presentació: els dons de l'Esperit Sant i el Pare Coll](#)

[I Vespres de la Solemnitat de Sant Francesc Coll](#)

[Laudes sant Francesc Coll i cants Eucaristia](#)

[Aplec de l'Esperit 2018 Tortosa "Crist és la Vida"](#)